

Van: Vlaams Minderhedencentrum vzw <noreply_nieuwsvrr@vmc.be>**Aan:** veerle.solia@amsab.be**Datum:** 10/04/2010 07:30 PM**Onderwerp:** VMC Nieuwsbrief Vreemdelingenrecht en IPR Nr. 16 // 1 oktober 2010Is deze Nieuwsbrief niet goed leesbaar [KLIK HIER](#)**www.vreemdelingenrecht.be** Nieuwsbrief
Vreemdelingenrecht en IPR**nr 16 // 1 oktober 2010 < %response.write rs(1) % > // < %response.write rs(3) % >****1. Nieuwe huisvestingsvoorwaarde voor gezinshereniging met niet-EU vreemdeling****2. Protocol DVZ - Fedasil voor begeleiding gezinnen in onwettig verblijf die opgevangen worden****3. Nationaliteitsverklaring in buitenland geeft soms recht op visum kort verblijf****4. Regularisatieaanvraag bij gemeente niet voldoende om wettigheid BGV in twijfel te trekken****5. RvV vernietigt weigering visum C met oog op huwelijk wegens 'gearrangeerd huwelijk'****6. BCHV analyse 'Toegang tot de asielprocedure in België'****7. Nieuw rapport Amnesty International over minderheidsgroepen in Kosovo****1. Nieuwe huisvestingsvoorwaarde voor gezinshereniging met niet-EU vreemdeling**

Vanaf 8 oktober 2010 zal het familielid die zich bij een vreemdeling met verblijfsrecht in België wil voegen, opnieuw een bewijs van voldoende huisvesting moeten voorleggen (art. 10 en 10bis Verblijfswet). Krachtens een nieuw **KB van 26 augustus 2010** moet de voldoende huisvesting bewezen worden met een geregistreerd huurcontract of een notariële eigendomstitel. Deze documenten moeten voorgelegd worden bij nieuwe aanvragen tot gezinshereniging vanaf 8/10/2010.

Sinds 26 februari 2010 (datum waarop het oude artikel 26/3 Verblijfsbesluit vernietigd werd door de Raad van State) moesten aanvragers gezinshereniging in de praktijk geen bewijs van voldoende huisvesting meer voorleggen (**zie VMC nieuwsbrief 2010 nr. 7**). Omdat de voorwaarde van voldoende huisvesting nog steeds in de Verblijfswet stond (de wettelijke voorwaarde zelf werd nooit vernietigd) legde de regering nieuwe criteria vast om de voldoende huisvesting te bepalen. De regering deed dit in het KB van 26 augustus 2010, dat op 8 oktober 2010 in werking treedt. Volgens het nieuwe KB is er sprake van voldoende huisvesting wanneer de woning voldoet aan de elementaire vereisten van veiligheid, gezondheid en woonbaarheid in de zin van artikel 2 van de wet van 20 februari 1991 houdende wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake huishuur. Hoe dit concreet bewezen moet worden, vindt u hieronder.

De DVZ past de nieuwe huisvestingsvoorwaarde voor gezinshereniging met niet-EU vreemdelingen enkel toe op nieuwe aanvragen voor gezinshereniging vanaf 8 oktober 2010. De DVZ liet dit weten aan de gemeenten.

Aanvragen gezinshereniging ingediend vanaf 8 oktober 2010:

Het familielid moet bij de aanvraag, naast de **andere vereiste documenten**, de voldoende huisvesting aantonen van de verblijfsgerechtigde vreemdeling waarbij hij zich wil voegen. Daarvoor dient hij een van de volgende documenten over te maken:

- een geregistreerd huurcontract van de woning die de verblijfsgerechtigde vreemdeling huurt en waar hij zijn hoofdverblijfplaats heeft, eventueel aangevuld met een plaatsbeschrijving (dit laatste is niet verplicht);
- of een notariële eigendomstitel van de woning waar de verblijfsgerechtigde vreemdeling woont en waar hij zijn hoofdverblijfplaats heeft.

Opgelet:

- Wanneer de woning onbewoonbaar verklaard werd, weigert DVZ de aanvraag.
- Indien een huurcontract voorgelegd wordt, moet dit geregistreerd zijn op het registratiekantoor. In principe is elke verhuurder verplicht om een huurcontract te laten registreren. Wanneer de verhuurder dit nalaat te doen, kan de huurder het ook zelf laten registreren.
>>**Lees hier meer informatie over registratie van huurcontracten**
- Indien een eigendomstitel voorgelegd wordt, moet het een notariële akte zijn. Een verkoopakte die niet verleden is voor de notaris wordt niet aanvaard.
- Het geregistreerd huurcontract of de notariële eigendomsakte moet de woning betreffen waar de betrokkene nu effectief woont. Het feit dat men op een wachtlijst voor een sociale woning staat, voldoet niet als bewijs van voldoende huisvesting.

Als het familielid de aanvraag indient terwijl hij al in België verblijft, oordeelt de gemeente waar de aanvraag ingediend wordt over de ontvankelijkheid ervan:

- De gemeente verklaart de aanvraag onontvankelijk als het familielid geen "geregistreerd huurcontract" of "notariële eigendomsakte" voorlegt van de verblijfsgerechtigde vreemdeling waarbij hij zich wil voegen. De gemeente geeft dan een bijlage 15ter of 40 af en stuurt een kopie daarvan aan de DVZ.
- Als een van beide documenten wel wordt voorgelegd (en als de andere ontvankelijkheidsvoorwaarden voldaan zijn), verklaart de gemeente de aanvraag gezinshereniging ontvankelijk en maakt het dossier over aan de DVZ, die een beslissing ten gronde neemt. Bijvoorbeeld: een onbewoonbaarverklaring maakt de aanvraag niet onontvankelijk maar wel ongegrond.

Na toekenning van de gezinshereniging moet de gemeente de voorwaarde van voldoende huisvesting volgens de DVZ niet actief blijven controleren. Als de woning onbewoonbaar verklaard zou worden binnen de eerste 2 jaar, of als er fraude aan het licht komt, kan DVZ het verblijfsrecht op basis van gezinshereniging toch nog intrekken: de huisvestingsvereiste geldt in principe tot twee jaar na de gezinshereniging; en zelfs daarna kan fraude het verblijfsrecht teniet doen.

Aanvragen gezinshereniging ingediend vóór 8 oktober 2010:

Familieleden die vóór 8/10/10 een ontvankelijke aanvraag gezinshereniging ingediend hebben en die vóór of ná 8/10/2010 een beslissing krijgen van de DVZ, moeten hun dossier **niet** vervolledigen met de documenten vermeld in het nieuwe KB. Het nieuwe KB is dus niet van toepassing op hen.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

2. Protocol DVZ - Fedasil voor begeleiding gezinnen in onwettig verblijf die opgevangen worden

Op 17 september 2010 ondertekenden Fedasil en de Dienst Vreemdelingenzaken een **samenwerkingsprotocol**.

Voortaan zullen zij de gezinnen met kinderen die onwettig verblijven en die opgevangen worden in de federale opvangstructuren, een individueel begeleidingstraject aanbieden. Deze begeleiding bewandelt twee sporen: enerzijds een onderzoek van de mogelijkheden en procedures om een wettig verblijf in België te bekomen, en anderzijds een hulp bij vrijwillige terugkeer naar het herkomstland of emigratie naar een ander land waar betrokkenen mogen verblijven. Het protocol tussen DVZ en Fedasil was lang verwacht en geeft uitvoering aan het KB van 24 juni 2004.

Binnen een termijn van 3 maanden na aankomst in de opvangstructuur (of voor de gezinnen die al opgevangen worden: na 17/9/2010) wordt met elk gezin een **begeleidingstraject** vastgesteld:

- Een sociale begeleiding wordt verzekerd door een referentie-maatschappelijk werker, onder verantwoordelijkheid van Fedasil. Deze maatschappelijk werker kan het gezin onder andere doorverwijzen naar een advocaat voor wat betreft de verblijfsprocedures in België, en kan ook contact leggen met een medewerker-coach van DVZ voor wat betreft uitleg over eerdere verblijfsprocedures. De maatschappelijk werker organiseert ook gesprekken over vrijwillige terugkeer en re-integratie in het herkomstland.
- Het "trajectplan" wordt schriftelijk vastgelegd. Het gezin moet het trajectplan ondertekenen binnen de 3 maanden na aankomst of na 17/9/2010 (na melding bij de dienst dispatching van Fedasil).
- DVZ verbindt zich ertoe om het gezin tijdens de begeleiding niet te repatriëren.
- Het gezin kan een verblijfsaanvraag indienen. DVZ zal een eventuele verblijfsaanvraag prioritair behandelen.
 - Als het gezin een verblijfsvergunning krijgt, eindigt het recht op materiële opvang. Het wordt dan wel mogelijk om te werken, of om OCMW-steun te krijgen in geval van behoefte.
 - Als DVZ de verblijfsaanvraag weigert, levert DVZ een uitwijzingsbevel af. Het gezin moet zich dan binnen de 30 dagen uitspreken over de vrijwillige terugkeer. Binnen die termijn zal DVZ het gezin niet repatriëren.
- Het gezin kan een verbintenis tot vrijwillige terugkeer ondertekenen. In dat geval verlengt de DVZ het uitwijzingsbevel voor de tijd die strikt noodzakelijk is om de terugkeer te organiseren.
 - De vrijwillige terugkeer moet in principe gebeuren binnen de 3 maanden na het trajectplan of na het uitwijzingsbevel.
 - Bij overmacht kan het gezin vragen om deze termijn te verlengen, via gemotiveerde aanvraag aan Fedasil en DVZ.

Als het begeleidingstraject faalt, kan DVZ de materiële opvang beëindigen en het gezin **vasthouden**. Dat kan in de volgende gevallen:

- als de verblijfsaanvraag werd afgewezen met een uitwijzingsbevel en als de vrijwillige terugkeer niet plaatsvindt binnen de toegestane termijn;
- of als het gezin zijn traject niet aanvat of niet verderzet;
- tenzij als het gezin niet-repatrieerbaar is: op basis van artikel 3 of 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, of op basis van omstandigheden buiten zijn wil (geen doorgangsbewijs, of onmogelijkheid tot vervoer, ...).

De vasthouding door DVZ gebeurt als volgt:

- Het gezin wordt opgeroepen op de DVZ met een brief die vermeldt dat het voor vasthouding is (**EHRM arrest Conka 5/2/2002**). De opvangstructuur verwittigt de DVZ als het gezin er niet meer verblijft. DVZ kan de politie laten optreden.
- In eerste instantie wordt het gezin overgeplaatst naar een **open woonunit = terugkeerwoning**.
- De coach van DVZ neemt de individuele begeleiding over. De coach van DVZ werkt aan de effectieve terugkeer van het gezin. Maar als de coach van DVZ vaststelt dat het gezin toch voldoet aan de voorwaarden voor een wettig verblijf in België, kan een verblijf alsnog worden toegestaan.
- Als het gezin niet meewerkt aan een effectieve terugkeer, kan DVZ het gezin vasthouden in een **gesloten centrum**. Daar wordt de repatriëring georganiseerd.

>> **Lees het volledige Protocol Fedasil-DVZ van 17 september 2010**

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

3. Nationaliteitsverklaring in buitenland geeft soms recht op visum kort verblijf

De meerderjarige vreemdeling van wie een ouder of adoptant Belg is, kan een verklaring afleggen om Belg te worden als hij ondermeer aantoonde "werkelijke banden" met de Belgische ouder of adoptant te hebben bewaard. Wie zijn hoofdverblijfplaats in het buitenland heeft, moet deze verklaring afleggen bij de Belgische ambassade of consulaat. Als de aanvraag wordt geweigerd, is een beroep bij de Belgische rechtbank mogelijk; maar de vreemdeling moet daar soms persoonlijk voor verschijnen. De rechtspraak zegt nu dat de Dienst Vreemdelingenzaken in zo'n geval een visum voor kort verblijf moet toekennen.

Deze vorm van nationaliteitsverklaring is gebaseerd op **artikel 12bis §1, 2° WBN** (Wetboek van Belgische Nationaliteit). Als deze aanvraag in de Belgische ambassade of consulaat (van zijn hoofdverblijfplaats in het buitenland) wordt ingediend, stuurt deze het dossier voor advies naar het parket in Brussel. Als het parket zich verzet tegen de aanvraag, bv. omdat het de banden met de Belgische ouder of adoptant onvoldoende bewezen acht, weigert de Belgische ambassade de nationaliteitsverklaring. De vreemdeling kan hiertegen wel beroep aantekenen bij de rechtbank van eerste aanleg in Brussel.

De rechtbank van eerste aanleg eist soms in een dergelijke beroepsprocedure de persoonlijke verschijning van de betrokken vreemdeling in de rechtbank. Wanneer de vreemdeling vervolgens een visum kort verblijf aanvraagt om naar België te komen, wordt dit mogelijk geweigerd door de DVZ. In twee beslissingen veroordeelt de rechter dergelijke weigeringen:

- In een **arrest nr. 37.088 van 18/01/10** schorst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, volgens de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN), de weigering tot afgifte van een visum kort verblijf. De DVZ weigerde het visum omdat het doel van de reis en de bestaansmiddelen onvoldoende bewezen was. Op de zitting voor de rechtbank van eerste aanleg kon de vreemdeling zich

volgens de DVZ laten vertegenwoordigen door zijn advocaat.

- De RvV acht de UDN bewezen gezien de verzoeker persoonlijk moet verschijnen voor de rechtbank van eerste aanleg van Brussel op een vastgestelde datum in de nabije toekomst en omdat de zitting voor de rechtbank (die al tweemaal uitgesteld was) niet eindeloos uitgesteld kan worden.
- Ook de schending van de motiveringsplicht is aangetoond aangezien de DVZ geen rekening hield met de bijzondere omstandigheden van de zaak, nl. de vereiste persoonlijke verschijning voor de rechtbank. De stelling van de DVZ dat de verzoeker zich kan laten bijstaan door een advocaat wordt door de RvV dus niet aanvaard.
- De RvV is bevoegd tot schorsing omdat de weigering van het visum een "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" is (MTEN): de verzoeker heeft belang bij een persoonlijke verschijning, hetgeen deel uitmaakt van een goede rechtsbedeling en de mogelijkheid om een effectief beroep in te dienen.
- In een **beschikking van 3/11/09** verplicht de kort geding rechter van de rechtbank van eerste aanleg van Brussel, de DVZ om een visum kort verblijf af te geven, opnieuw met het oog op een persoonlijke verschijning i.k.v. een nationaliteitsprocedure. De DVZ baseerde zijn weigeringsbeslissing op het feit dat de vreemdeling al tweemaal een visum gezinshereniging gevraagd had dat telkens geweigerd was, en op het feit dat hij zich op de zitting kon laten bijstaan door een advocaat.
- De kort geding rechter acht het subjectieve recht van de verzoeker om persoonlijk te verschijnen voor de rechtbank op het eerste gezicht geschonden: ook al is nergens wettelijk bepaald dat een vreemdeling persoonlijk moet verschijnen voor de rechtbank i.k.v. een nationaliteitsverklaring, het staat vast dat de rechtbank erop staat dat de verzoeker in persoon verschijnt op de zitting. Zijn rechtspositie zou dus minder gunstig kunnen zijn indien hij niet in persoon verschijnt.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

^TOP

4. Regularisatieaanvraag bij gemeente niet voldoende om wettigheid BGV in twijfel te trekken

Volgens het Hof van Cassatie kan de Dienst Vreemdelingenzaken een wettig uitwijzingsbevel afgeven aan een vreemdeling die op de gemeente een regularisatieaanvraag heeft ingediend (artikel 9bis Verblijfswet), als de DVZ dat nog niet kan weten. De DVZ moet wel rekening houden met alle omstandigheden die hij kan kennen.

Het Hof van Cassatie stelt in haar **arrest van 27 juli 2010** dat men de administratie niet kan verwijten geen rekening te houden met een element waar zij nog geen kennis van had kunnen nemen. De stelling dat de loutere indiening bij de gemeente van een verblijfsvergunning de wettigheid van een BGV (bevel om het grondgebied te verlaten) in twijfel trekt, is dan ook in strijd met artikel 9bis en 72 van de Verblijfswet. Het Hof van Cassatie erkent wel dat het beginsel van behoorlijk bestuur, het artikel 62 van de Verblijfswet en de artikelen 2 en 3 van de Wet betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen de DVZ opleggen om met alle omstandigheden rekening te houden bij het nemen van een verwijderingsmaatregel, maar een regularisatieaanvraag op basis van artikel 9bis kan enkel een dergelijke omstandigheid uitmaken als de gemeente de aanvraag effectief heeft overgemaakt aan de DVZ.

Kritische bedenkingen van het Vlaams Minderhedencentrum:

- Dit arrest van het Hof van Cassatie gaat in bestaande rechtspraak. Zo oordeelde de Raad van State meermaals (RvS 30 september 2008, nr. 186.603, Rev.dr.étr. 2009, 55; RvS 10 december 2008, **nr. 188.696**; RvS 30 september 2009, nr. **196.528**) dat het feit dat een ingediende aanvraag tot machtiging van verblijf bij de gemeente nog niet werd overgemaakt aan de DVZ op het ogenblik van hun beslissing, niet tot gevolg heeft dat op deze motieven niet hoeft geantwoord te worden. De DVZ werd volgens de bestaande rechtspraak geacht gevat te zijn met de aanvraag tot machtiging vanaf het ogenblik dat deze bij de gemeente wordt ingediend, zodat bij het nemen van een BGV na datum van indiening, er rekening moet worden gehouden met de hierin vermelde motieven.
- Het arrest van het Hof van Cassatie spreekt zich niet uit over een eventuele termijn waarbinnen de DVZ wel wordt geacht kennis te hebben genomen van de 9bis aanvraag. De **omzendbrief van 21 juni 2007** (B.S. 4 juli 2007) preciseert dat de gemeente binnen de tien dagen na het indienen van de aanvraag moet overgaan tot een woonstcontrole en ingeval van positieve woonstcontrole onverwijld dient over te gaan tot het overmaken van de aanvraag aan de DVZ. Binnen de DVZ opereert bovendien het bureau Controle Gemeenten. Het lijkt niet onredelijk te stellen dat op basis hiervan de DVZ geacht kan worden om tenminste binnen een bepaalde termijn kennis te hebben genomen van de aanvraag. Het naleven van termijnen is ook een element van rechtszekerheid en behoorlijk bestuur.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

^TOP

5. RvV vernietigt weigering visum C met oog op huwelijk wegens 'gearrangeerd huwelijk'

Een Belg doet op de gemeente Molenbeek huwelijksaangifte met zijn toekomstige Pakistaanse bruid, en krijgt toestemming om te trouwen. Daarop vraagt de vrouw in Islamabad een visum C aan, om 'met het oog op huwelijk' naar België te komen. Dit visum wordt geweigerd omdat 'het doel van het verblijf onvoldoende aangetoond is'. Beide partijen hadden elkaar voordien slechts éénmaal ontmoet.

Hoewel de gemeente het voorgenomen huwelijk toestond, had het parket een negatief advies geformuleerd, o.w.v. 'het hypertraditioneel en gearrangeerd karakter van het huwelijk'.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geeft toe dat de Belgische overheid een ruime beoordelingsmarge heeft voor het al dan niet toekennen van visa C, maar vernietigt in dit geval toch de weigering.

Immers, het feit dat het huwelijk nog niet voltrokken is, en dat het gearrangeerd werd door de families, verschoont de gebrekkige kennis van de partijen van elkaar. Gezien het hier louter een visum 'met het oog op huwelijk' betreft, en niet een visum 'gezinshereniging na huwelijk', kan de gebrekkige kennis van beide partijen niet wijzen op het bestaan van een schijnhuwelijk.

Bron: **RvV 3 september 2010, n° 47.735**

Bericht van Foyer

^TOP

6. BCHV analyse 'Toegang tot de asielprocedure in België'

Het Belgisch Comité voor de Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) realiseerde een analyse van de twee "asielbevoegdheden" van de Dienst Vreemdelingenzaken: 1) de toepassing van de Dublin II Verordening (bepaling welke staat verantwoordelijk is om de asielaanvraag te behandelen), en 2) de beoordeling van eenvoudige aanvragen (bepaling of een asielaanvraag "nieuwe elementen" omvat). Deze analyse stelt scherp hoe de toegang tot de asielprocedure in België in de praktijk functioneert, en evalueert ook de Belgische en Europese regelgeving terzake.

>> Lees de BCHV analyse: "[Toegang tot de asielprocedure in België. Analyse van de toepassing in België van het communautaire acquis in het kader van toegang tot een kwaliteitsvolle asielprocedure](#)". Enkel het tweede deel is beschikbaar in het Nederlands.

[^TOP](#)

7. Nieuw rapport Amnesty International over minderheidsgroepen in Kosovo

Amnesty International heeft een nieuw rapport gelanceerd dat de omstandigheden in Kosovo onder de loep neemt van minderheidsgroepen die gedwongen moeten terugkeren.

Ten gevolge de onafhankelijkheidsverklaring in 2008 werden er bilaterale terugname akkoorden met bepaalde EU landen afgesloten waardoor verschillende minderheidsgroepen (Roma's, Ashkali, Serviers, ...) voortaan teruggestuurd kunnen worden naar Kosovo.

Amnesty schrijft dat de voorwaarden nog niet vervuld zijn voor een duurzame en veilige terugkeer naar Kosovo. Het terugsturen van deze groepen zou aanleiding kunnen geven tot vervolging of ernstige schade waardoor het non-refoulement beginsel op de helling komt te staan.

>> [Lees het AI rapport "Not Welcome Anywhere. Stop the forced return of roma to Kosovo"](#)

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[^TOP](#)

Deze nieuwsbrief is een **gemeenschappelijk initiatief** van :

[Vlaams Minderhedencentrum](#) (eindredactie),
[Vluchtelingenwerk Vlaanderen](#), [Integratiedienst Gent](#), en
de volgende regionale integratiecentra: [De Acht](#) (stad Antwerpen), [Odicé](#) (Oost-Vlaanderen), [Pric Limburg](#) en
[Foyer](#) (Brussels gewest).

Bij deze laatste 4 (regionale integratiecentra) kan u zich abonneren op eenzelfde juridische nieuwsbrief, aangevuld met regionale info.

Deze nieuwsbrief is een uitgave van
Vlaams Minderhedencentrum vzw

www.vmc.be
Aromagebouw
Vooruitgangstraat 323 bus 1 - 1030 BRUSSEL
T 02/ 205 00 50 - F 02/ 205 00 60

Meer info?

www.vreemdelingenrecht.be bevat alle basisinformatie over diverse procedures en specifieke rechten van vreemdelingen. De teksten worden constant bijgewerkt om de informatie steeds actueel te houden.

Vragen?

1. Raadpleeg de info op de [website](#)
2. Bel (indien nodig) een van de [diverse lokale rechsthulpdiensten](#) (eventueel voor een afspraak)
3. Bel (bij gebrek aan lokale dienst) [de VMC-VWV telefonische helpdesk](#) (alleen voor advies, niet voor bemiddeling of afspraken) T 02/2050055 elke maandag 9u-12u30, woensdag 13u30-17u en vrijdag 9u-12u30:
 - toets 1: familiaal internationaal privaatrecht (VMC Steunpunt IPR)
 - toets 2: asielrecht (VWV)
 - toets 3: vreemdelingenrecht (VMC)
 - toets 4: gezondheid (VMC Steunpunt Gezondheid en Vreemdelingenrecht)
4. Mail de VMC Steunpunten of VWV
 - alleen voor vragen over IPR, asielrecht en gezondheid (niet over algemeen vreemdelingenrecht!)
 - alleen via het [schriftelijke formulier](#)

[Archief](#)

[Gratis abonneren](#)

[Uitschrijven](#)

[Gebruikersovereenkomst](#)

[Print deze nieuwsbrief](#)